

Nowa tożsamość

Przed nami 12. edycja Festiwalu „Kalejdoskop”. W tym roku wracamy do idei festiwalu międzynarodowego, ukierunkowanego na przegląd prac artystów z krajów sąsiadujących. Ostatnie lata festiwalu dedykowaliśmy polskim twórcom, teraz chcielibyśmy przyjrzeć się tańcowi w szerszym, europejskim kontekście.

Pragniemy, aby Białystok na kilka dni stał się miejscem spotkania artystów, gdzie dojdzie do przepływu i wymiany różnych poglądów i estetyk poprzez prezentacje spektakli z północno-wschodniej Europy. Podczas czterodniowego festiwalu pojawi się niejedna okazja, aby przyjrzeć się nurtom i osobowościom twórców z Polski, Litwy, Ukrainy i Białorusi.

W programie głównym znajdują się prezentacje czternastu spektakli podejmujących tematykę tożsamości rozumianej jako splot pamięci, konkretnej przestrzeni geograficznej i ciała. Chcemy rozniecić dyskusję na temat tańca współczesnego w krajach, w których jego estetyka swobodnie rozwija się po 1989 roku, choć próby jego przeszczepienia z zachodniej kultury europejskiej pojawiały się wcześniej. Punktem wyjścia dla dyskutantów podczas panelu *Peryferie tańca w rodzinnej Europie* będzie idea przywołana w książce *Taniec w Europie po 1989 roku*, w której kilkunastu autorów, reprezentujących różne kraje Europy Wschodniej, tłumaczy, wyjaśnia i porównuje swój rodzimy taniec współczesny z „pierwowzorem” z Europy Zachodniej, modelowym wyobrażeniem na temat tańca współczesnego.

W programie performatywnym można znaleźć refleksy zagadnień odnoszących do wspólnej tożsamości. Weronika Pelczyńska, Iza Szostak, Magda Jędra – trzy niezależne tancerki związane z Warszawą, a także Gdańskiem (w przypadku Magdy Jędry) przeprowadzą dochodzenie w sprawie przyszłości Europy. Aurora Lubos, artystka związana z gdańską i brytyjską sceną tańca, opowiada o problemach społecznych poprzez poruszający performans *Akty*. Bytomski Teatr Rozbark w choreografii Ivgi i Grebena nawiązuje do transformacji, jaka zaszła w Rosji i w krajach bloku wschodniego. Inny spektakl z zauważalnymi wpływami tańca izraelskiego – inspirowany językiem ruchowym GaGa – obejrzymy w wykonaniu Iwony Olszowskiej i Natalii Iwaniec. Z kolei białoruskie artystki Olga Skvortsova i Anya Korzyuk postawią pytanie o sposoby postrzegania samego siebie i zachowań kulturowych. Spektakl o odkrywaniu złożoności ludzkiej natury zaprezentuje litewski Arts Printing House w choreografii Deborah Light. Ukraińscy performerzy Anton Ovchinnikov i Anton Safonov poruszają problem kreowania człowieka przez współczesne media i niezależności wobec nich.

Na festiwalu nie zabraknie także białostockich tancerzy w spektaklu Karoliny Garbacik, którzy poprzez metafory zwierząt pokażą ludzkie zachowania, emocje, słabości, wzajemne relacje i zależności. Sopocki Teatr Tańca w choreografii Joanny Czajkowskiej i Jacka Krawczyka przedstawi dwuaktowy spektakl inspirowany życiorysami Franza Kafki i Henri Toulouse-Lautreca.

Wśród zaproszonych spektakli będzie też można wydzielić nieformalny blok poświęcony kobiecym zagadnieniom, do którego bez wątpienia należą spektakle: Heleny Ganjaljan, (wcześniej wspomniany spektakl) Aurory Lubos i Anny Piotrowskiej.

Jedyna w tym roku praca solowa Renaty Piotrowskiej odnosi się do uniwersalnej tematyki śmierci. W przeciwieństwie do ostatnich lat, kiedy w programie festiwalu koncentrowaliśmy

się na małych intymnych formach, w tym roku wychylamy się ku nieco większym. W programie królują duety. Są też dwa spektakle tzw. pełnometrażowe *This is not a Love Song* Teatru Rozbark i *Karnawał zwierząt* w choreografii Karoliny Garbacik.

Ponadto zapraszamy do udziału w warsztatach, wysłuchania wykładu o białoruskiej scenie Svetlany Ulanovskiej, do obejrzenia prapremiery filmu Tomasza Foltyna i Jada Sirkina *Tenderline – listy z Ameryki* oraz do zapoznania się z książką poświęconą tańcowi w Europie po 1989 roku.

Anna Królca

Programator festiwalu „Kalejdoskop”